

To notitser fra miljøministeren samt nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå

Notits fra Miljøministeriet om forlængelsen af de anmeldte rettigheder i medfør af L 30 set i relation til naturinteresserne og notits fra Miljøministeriet om, at 2 højesteretsdomme er grundlaget for forslag til ændring af råstofloven (L 30) er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål 8 og 9 og miljøministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

NOTITIS

SKOV- OG NATURSTYRELSEN

Friluft- og Råstofkontoret

Den 21. november 2002

Forlængelsen af de anmeldte rettigheder i medfør af L 30 set i relation til naturinteresserne.

Den første råstoflov blev vedtaget i 1972, hvor det kunne forudses, at den accelererende samfundsudvikling ville føre til en stærkt forøget råstofindvinding, som ønskedes undergivet en samfundsmæssig kontrol gennem råstoff tilladelsessystemet blandt andet for at sikre hensynet til naturinteresserne.

Al råstofindvinding krævede tilladelse efter råstofloven.

Undtagelse fra dette krav kunne opnås ved at anmelde allerede eksisterende indvindingsrettigheder til amtsrådene og dokumentere lovligheden heraf. Amterne godkendte herefter hovedparten heraf og kunne i den sammenhæng stille enkelte vilkår for indvinding og efterbehandling. En indvinder skulle herefter blot orientere amtet om, at indvinding agtedes påbegyndt i henhold til amtets godkendelse af den anmeldte indvindingsret. Det er denne mulighed, der i forhold til råstoflovens bestemmelser gælder indtil den 1. juli 2003.

Loven indeholdt en forbudsbestemmelse, der gav miljøministeren beføjelse til at forhindre indvinding på en anmeldt ret med mulighed for

erstatning, hvis det fandtes i strid med væsentlige samfundsmæssige interesser, herunder naturinteresser. Også den bestemmelse gælder stadig indtil den 1. juli 2003.

Udnyttelsen af en anmeldt ret efter gældende regler er således ikke ensbetydende med, at hensynet til naturen ikke kan varetages eller ikke er blevet det. Hvis en udnyttelse af en anmeldt ret er til fare for naturbeskyttelsen, kan miljøministeren forhindre det ved forbud efter råstoflovens bestemmelser.

Med lovforslaget om forlængelse af de anmeldte rettigheder sker der en opstramning og forbedret mulighed for at varetage f.eks. naturmæssige hensyn.

Efter lovforslaget er det nu ikke længere tilstrækkeligt blot at orientere amtet om, at indvinding agtes påbegyndt på de oprindeligt stillede vilkår. Al indvinding efter den 1. juli 2003, herunder også indvinding på en forlænget anmeldt ret, kræver efter lovforslaget egentlig tilladelse fra amtsrådet efter de til enhver tid gældende regler – råstoflov såvel som anden relevant lovgivning – når det måtte blive aktuelt.

Det skal i den sammenhæng understreges, at en anmeldt ret eller en efter lovforslaget forlænget anmeldt ret ikke er en »selvstændig udnyttelsesret«, der fortrænger anden lovgivning. I det omfang et areal, omfattet af en forlænget anmeldt ret, er undergivet anden lovgivnings bestemmelser, vil udnyttelsen af en tilladelse til indvinding efter råstofloven tillige forudsætte dispensation eller tilladelse i henhold hertil.

Uanset om der er tale om en forlænget anmeldt ret eller ej, vil hensynet til naturinteresserne dermed blive varetaget i henhold til de samme regler og procedurer, herunder inddragelse af offentligheden, VVM-vurdering, tilladelser m.v.

Forslaget om en forlængelse af de anmeldte rettigheder vil ikke indebære en forringet varetagelse af naturinteresserne i forhold til arealer, der ikke er omfattet af en forlænget anmeldt ret. Tværtimod kan sikringen af naturinteresserne si-